

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația:
CLUJ, Str. Iuliu Maniu Nr. 31

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ
Abonament: 500 Lei la an

Redactor responsabil:
Protoiereu DUMITRU ANTAL

CUPRINSUL:

Hristos a înviat . . . . . I. V.	Cronică.
Predică pentru martirii din Rusia . Dr. I. Vască.	Concurs pentru cântăreț la Catedrala din Cluj.
Iubirea de Dumnezeu . . . . . Pr. Ion Goron.	Ordine și comunicate oficiale.
Tragedia Golgotei . . . . . Fl. Mureșianu.	Statutele Societ. tinerimii adulte „Sf. Gheorghe“.
O revenire la credința strămoșească.	Anunțul Librăriei Eparhiale.

HRISTOS A ÎNVIAT!

Aceste cuvinte sunt cu totul diferite de cuvintele, pe care le întâlnim de obicei să-pate în crucile sau pietrele de pe mormânt ale muritorilor. Cât de puternici sau renumiți să fi fost aceștia, la ce se reduc toate imnele de slavă, ce le încrestează cu atâta podoabă rudele și urmașii în piatra sau marmora, menită să le străjuiască mormântul? La trista inscripție: „Aici zace el....., marele erou, neînvingător“, neîntrecutul savant, și toată pleiada de iluștri fii ai omenirii; aici zace omul slăvit de o lume, aici în pământ sub această piatră, și toată puterea și măreția sa lumească, rămân neputincioase în fața puterii tainuite a mormântului.

A trăit însă între oameni și un alt Fiul Omului. A dus o viață bogată în fapte bune și virtuozitate, și-a încheiat-o însă din vina oamenilor în rușine și durere. Pentru umilința Sa, pentru iubirea Sa de adevăr, pentru dragostea și blândețea Sa, lumea păcătoasă, în loc de monument cu cuvinte elogioase, i-a pregătit hulă și osândă, chinuri îngrozitoare și moartea pe cruce asemenea nelegiuitorilor făcători de rele. L-au pus și pe El în mormânt, fără să-i imprime formula obișnuită: aici zace El....., socotindu-l poate nevrednic de ea. Când iată, că nici nu l-a primit bine pământul în sinul său, și a treia zi învie din morți, răstoarnă piatra de pe mormânt și falnic și biruitor iese la lumina zilei. Iar muierile

cuvioase, care veniră să-l caute, și nu l-au aflat, au primit doar atât ca răspuns: „El a înviat, El nu mai este aici“ (Mc, XVI, 6.) Iată cuvintele, care au făcut mormântul Său strălucit!

Hristos cel răstignit a înviat și înfrântă a rămas tăria morții. Fiul Omului, hulit și osândit de lumea păcătoasă, întru mărire înviind a dăruit lumii mare milă și viață fără de sfârșit. Mărirea mai marilor pământului odată cu așezarea lor în mormânt încetează, pecând mărirea lui Hristos de aici abia începe. Aici, în centrul desfacerii materiale, își arată El toată puterea Sa și stoarce din brațele morții distrugătoare viața cea veșnică și fericită.

Minunată schimbare! Ea formează bucuria și puterea Bisericii Sale. Ea este mângâierea și temelie credinții și speranței creștinilor.

Încercăm dureri, îndurăm suferințe. Ne-numărate ispite se abat asupra sufletului nostru și-l chinuiesc cu necazurile ce-l frământă. Lupta vieții pare atât de grea și cei slabi atât de ușor șovăiesc și se încurcă. Cei cari n'au înviore și curaj în suflet, rămân biruiți și înfrânți.

Dar „Hristos a înviat“ însemnă revărsare de înviore și curaj în sufletele chinuite, însemnă îndemn spre nădejde, bună-tate și credință.

Să deschidem deci larg sufletele noas-

tre pentru această binecuvântată revărsare, pentru acest binefăcător îndemn.

Având curaj, înviorare și credință în suflete, relele vor fi înlăturate, primejdiile date la o parte, gândurile întunecate de dușmănie, risipite.

La marele Praznic, când se întimpină credincioșii cu tradiționalul salut al Învierii, sufletele noastre să se înalțe și întărite rămână în credința ce duce la izbânda prin jertfe, ca Învierea Domnului după cele mai îngrozitoare patimi.

În acest înțeles le zicem „Hristos a înviat” și tuturor prietenilor și cititorilor noștri.

I. V.

PREDICĂ

pentru martirii din Rusia, rostită în Duminica din 6 Aprilie c., în biserica ort. rom. din Cluj, de Prof. Dr. I. Vască.

„Doamne, de întristare fiind pătruns sufletul meu, suspinând voiu slobozi către Tine cuvintele mele.”

Iov, X, 1.

Iubiți credincioși,

Nu poate fi suflet de creștin adevărat, care să nu se întristeze, care să nu fie înduișat până la lacrimi, care să nu se cutremure la auzul patimilor și grozăviilor ce le întimpină credincioșii Bisericii noastre dreptmăritoare, în unul din cele mai vaste imperii de odinioară ale lumii. O mare nație geme astăzi, strivită sub cnutul necruțător al unor tirani cruzi și sângeroși, lipsiți de frica de Dumnezeu și de oameni. În toate părțile lumii s'a răspândit dure-roasa veste despre suferințele poporului marelui Rusii de sub regimul bolșevic, care o domină. Dar vestea mai înspăimântătoare este aceea, că nebunii tirani din Moscova au pornit cea mai înverșunată luptă împotriva religiei, și îndeosebi împotriva Bisericii ortodoxe creștine.

Ecoul tânguirii credincioșilor creștini din Rusia a impresionat adânc toate popoarele civilizate din lume și pretutindeni se fac întruniri de protestare, se rostesc rugăciuni, se fac procesii cu scopul de a veni în ajutorul acestor martiri ai credinței și Bisericii lui Hristos.

Din îndemnul P. Sf. Sale, al prea iubitului nostru *Episcop Nicolae*, s'au luat

dispoziții ca și în cuprinsul Eparhiei noastre să se facă în această sf. zi de azi rugăciuni, să se rostească cuvântări lămuritoare și să se propună moțiuni de protest în sprijinul acestor frați ai noștri de aceeași lege, ce se găesc la cea mai cumplită strâmtoare.

Iar eu pentru a-mi îndeplini conștiincios misiunea încredințată în cadrul programului stabilit, n'am putut găsi cuvinte mai potrivite în rostul cărora să vă vorbesc, decât exclamarea de tânguire a dreptului Iov, când a zis: „Doamne, de întristare fiind pătruns sufletul meu, suspinând voiu slobozi către Tine cuvintele mele.”

Iubiți credincioși,

„Credința este organul prin care respirăm parfumul veșniciei, chiar și în viața aceasta pământească”; — *toate se clatină unde nu este credință*; — *„trebuie să crezi dacă vrei să ai nădejde*”; *„credința este lumina cerească, care dacă o stingi, nu ești nimic alta decât un lucru fără de preț, bun de hrana focului și îngrășarea pământului*”; — *„din credință izvoresc toate virtuțile, căci ea este stâlpul cel mai puternic al moralei și vieții de stat*”; — *„credința este măduva vieții noastre*”; — *„toate timpurile în care domnește credința, sunt timpuri de strălucire, timpuri înălțătoare și rodnice.*”

Ce comoară de vorbe înțelepte! (Credința, Cernăuți, anul IV, Nr. 3, pag. 29). Să nu credeți că sunt citate scoase din sf. Scriptură. Sunt adevăruri recunoscute și exprimate de fruntași ai cugetării umane, călăuziți adese numai de rațiunea lor. Sunt cuvintele chibzuite ale unor bărbați recunoscuți ca îndrumători și luceferi ai genului uman. (Schiller, Pascal, Hyrtl, Chateaubriand, Schlegel, Goethe). Și totuși după o evoluție de viață religioasă de veacuri și milenii, după vădita convingere a nenumărați bărbați înțelepți ai lumii cu privire la importanța credinței în viața omenirii, s'au mai putut ivi nebuni în veacul al XX-lea, care să încerce a înăbuși acest odor prețios din sufletul omenesc, să încerce a tăgădui dreptul de închinare omului doriitor de înălțare și emoție internă!... Sunt tiranii sângeroși cari conduc azi destinele poporului rus!

Decum s'a instalat la conducere regimul comunist-bolșevic, a pornit sistematic destrămarea poporului rus, subminându-i familia, legăturile sociale și în cele din urmă însaș temelia vieții spirituale: *credința în Dumnezeu și manifestările necesităților de ordin religios.*

Mai întâi între anii 1917—1919 a decretat despărțirea Bisericii de stat, crezând că astfel se va slăbi Biserica. Efectul însă a fost contrarul: situația de independență a Bisericii a trezit energiile ei interne, poporul s'a strâns mai mult în jurul altarului și în zilele de cea mai neagră sărăcie poporul credincios își puna aproape întreg avutul în grija și spre folosirea Bisericii persecutate. (G. M. Ivanov, Războiul Stalin—Dumnezeu, „Ordinea“.)

Au înțeles atunci prigonitorii, că în loc de slăbire, Biserica mai simțitor se întărește și au pornit din 1920 propaganda antireligioasă în școli, în piețe, cluburi, teatre, concerte, pretutindeni răspândind sute și mii de broșuri, placarde, caricaturi, toate cu tendința de a compromite Biserica și slujitorii ei. Biserica însă tot nu s'a prăbușit; poporul se apropia tot mai mult de ea, de preoții și Arhiereii ei.

Exasperați de lupta lor zadarnică, au trecut la cel mai îngrozitor atac, au început a lovi în preoți și Arhierei. Iar între cei dintâi, după grele suferințe, moare moarte de martir însuș *Patriarhul Tihon*, otrăvit de-o mână nelegiuită. Îl urmează pe calea martirajului, nenumărați Arhierei, zeci de mii de preoți, călugări și călugărițe. După ultimele știri sunt peste 50 de Episcopi exilați sau închiși, 11 Episcopi morți, 3700 preoți și peste 8000 călugări și călugărițe. Zeci și sute de mii de oameni nevinovați, bărbați și femei de toate stările și vârstele sunt întemnițați și expuși la cele mai înspăimântătoare chinuri, — foame, frig, răstignire, foc,ucidere prin schinguire și împușcare, — spre a ispăși cu viața statornicia lor în credință și entuziasmul de suflul divin. Iar decurând, după ce au fost prădate de toată podoaba și bogățiile, s'a dispus închiderea locașurilor de închinare. Astfel că numai în preajma Nașterii Domnului din anul trecut, au fost închise peste 2000 de biserici creștine. Nici sub cei mai

sângeroși împărați păgâni nu s'a deslănțuit atâta patimă și dor de răzbunare împotriva Bisericii și a credincioșilor săi, ca sub stăpânitorii nebuni din Rusia bolșevizată. Și acești nelegiuiți aspiră să poată răspândi prăpădul și distrugerea și peste celelalte țări și popoare ale lumii.

Iubiți credincioși, aceasta este sumar expusă tragedia în care se zbate azi poporul rus! Însă în imenzitatea lui de milioane face din mormintele mucenicilor altare, în fața cărora Hristos în desăvârșita Sa strălucire dumnezească învie în fiecare inimă rănită, în fiecare suflet îndurerat. Nu este prima și probabil nici ultima grea încercare prin care trece Biserica lui Hristos. Însă Domnul, care prin jertfa Sa pe cruce a realizat în conștiința omenirii ce crede în El, spiritul de jertfă, întrupat în cea mai înaltă formă de afirmare, — *martirajul* — a lăsat ca lumea să ispășească prin încercări și suferințe, dar tot El o va și mântui.

Cât despre noi, cari suntem martori ai acestei furii satanice, va trebui să ținem seama, ca această plagă a bolșevismului, acest pericol universal de ocară și destrăbălare a conștiinței umane, să nu cuprindă și sufletele credincioșilor noștri, neîntinate încă de germenul și otrava distrugerii. Astfel în aceste clipe solemne, dacă nu putem face mai mult, să ne exprimăm cel puțin solidaritatea cu frații de aceeaș lege, cari sufăr, să le arătăm compătimirea noastră la greul care i-a ajuns. Iar înălțând rugi fierbinți către milostivirea Cerului atât pentru odihna sufletelor celor morți pe altarul credinței, cât și pentru izbăvirea celor vii din suferințele în care se găsesc, să ne rugăm totodată și pentru noi împreună cu Psalmistul zicând: „*Ispitește-mă Dumnezeule și cunoaște inima mea; dar scoate din necaz sufletul meu și întru mila Ta sfârșește pe vrăjmașii mei.*“ (Ps. CXXXVIII, 22 și Ps. CXLII, 13), în veci. Amin.

Atragem atențiunea Onor. preoți asupra concursului publicat în acest număr pentru postul de cântăreț al catedralei din Cluj, rugându-i să binevoiască a îndemna să concureze pe cantorii cari știu cânta frumos și bine.

NOUA LEGE

Iubirea de Dumnezeu.

„Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău. — Aceasta este marea și cea dintâi poruncă“.

Mat. 22. 37, 38.

Cuvintele acestea le-a spus Isus fariseilor, cari voiau să-l prindă în cercul sec al discuțiilor sterpe dintre diferitele școli cărturărești asupra gradului de importanță a poruncilor Legii. Răspunsul lui Isus a fost cel mai firesc răspuns posibil din gura unui om „sărac cu duhul“, care nu vrea să strecoare prin retortele înțelepciunii lui semețe înțelepciunea lui Dumnezeu. „Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău“ — în aceasta consistă toată legea și prorocii.

În istoria morală a Vechiului Testament mai găsim un astfel de răspuns simplu, firesc, lesne de înțeles, care cuprinde într-o singură propoziție toate dispozițiunile Legii și îndemnurile prorocilor. Acesta referitor la raporturile ce trebuie să existe între oameni. El s'a plămădit în sufletul simplu al țaranului evreu și sună astfel: „Ce ție nu-ți place, altuia nu face“. — Dacă aceasta propoziție simplă cuprinde în sine raportul dintre oameni, răspunsul dat de Isus Hristos fariseilor — cuprinde în sine cel mai natural și cel mai rodnic raport posibil între Dumnezeu și oameni. Porunca iubirii îl pogoară pe Dumnezeu din înălțimile văzduhului, unde tronează în mărire orbitoare, la preocupările din tot ceasul, la bucuriile, neajunsurile și nădejtile omului, — iar pe acesta, pe om, îl ridică la demnitatea de fiu, de moștean, stabilind prin aceasta cea mai înaltă concepțiune religioasă: raportul dintre Dumnezeu și om, este raportul dintre părinte și copil.

Un proverb românesc spune: „cine n'a gustat amarul nu știe ce-i zăharul“. Trebuie să te găsești singur în vârtoarea vieții, să fi ajuns la maturitate și independență, ca să înțelegi pe deplin ce a valorat pentru tine grija vecinic trează a părinților și trebuie să-i fi petrecut la groapă, ca să poți simți deplin căldura binefăcătoare ce a revărsat iubirea lor asupra vieții tale.

Nu există nici o regulă de proporționalitate între iubirea părinților față de copii

și a acestora față de părinții lor. Partea părinților este jertfa, a copiilor drepturile. A părinților grija, a copiilor seninătatea. A părinților munca, a copiilor jocul.

Totuși, bucuria adevărată, trainică, este a părinților. E mai bine să dai, decât să primești. Și bucuriile adevărate, trainice, sunt totdeauna rezultatele faptelor de muncă, de devotament, de binefacere. Pentru munca lor, pentru bunul lor, pentru grija lor, părinții cer doar un singur lucru dela copii: să-i iubească!

Ca cel mai bun dintre părinți, Dumnezeu, a revărsat din belșug darurile sale cele bogate asupra oamenilor. Pe îngerii săi i-a pus păzitorii vieții noastre. Pentru desfătarea noastră a împodobit bolta cerească cu stele și în folosul nostru luminează și încălzește soarele. A dat pământului putere să rodească, l-a împodobit cu plante, l-a împopulat cu tot soiul de animale și l-a pus apoi la dispoziția oamenilor și le-a zis: „e al vostru, stăpâniți-l!“ În sufletele omenești a sădit o mulțime de sentimente frumoase, cu ajutorul cărora să poată gusta pe deplin bucuriile ce le îmbie viața. Iar când a văzut, că oamenii au stricat rostul frumos a acestei vieți, prefăcând instinctele lor în patimi josnice și iubirea substituindu-o cu ură și invidie, a trimis pe însuși fiul său în lume, ca să ne arate rostul adevărat al vieții și să fie jertfă de rescumpărare pentru fărădelegile noastre.

Pentru toate aceste binefaceri și pentru multe altele, cu neputință de înșirat, întocmai după cum e cu neputință să numeri nisipul mării, Dumnezeu ne cere un singur lucru: să-L iubim.

Și nu s'ar putea spune, că prin aceasta nu ne cere un mare lucru, și nu pune pe umerii noștri o însărcinare greu de îndeplinit. Cel îngăduitor față de cerbicia Sodomienilor până la un singur om drept, Cel bun până la jertfa de sine, în privința aceasta este neîngăduitor; Cel neîncăput de lumea întreagă, Stăpânul a toate, vrea să fie *singurul* stăpân al sufletelor noastre. El ni le cere în întregime.

Aci stă greutatea îndeplinirii porunței pe care Isus cu drept cuvânt o numește mare și cea dintâi. Oamenii stăm așa de bucuroși la târguială cu Dumnezeu, când

 PARTEA OFICIALĂ

CONSILIUL EPARHIAL ORT.-ROM. DIN CLUJ

Nr. 3234—1930.

Ordin circular.

Comunicăm spre știre și conformare ordinul Nr. 17448—930 al Ministerului Sănătății și ocrotirilor sociale, de următorul conținut:

„Avem onoare a vă face cunoscut că am primit mai multe reclamații dela Sf. Mitropolii și Episcopii în privința abuzurilor ce se fac de către *purtătorii de condici*, cari evitând controlul autorităților, colectează în localități în care nu au dreptul prin ordinul de autorizare.

Am mai constatat în nenumărate rânduri că unii din colectanți au ajuns să-și facă o meserie prin aceste colecte de multe-ori speculând dreptul de a umbla cu condica.

Având în vedere cele relatate mai sus, precum și numărul enorm de condici pantahuze care circulă în întreaga țară, am decis, ca în viitor să se aprobe colecte pentru construire și reparațiuni de biserici, numai în cuprinsul eparhiei respective.

Ca urmare, avem onoare a vă ruga să binevoiiți a da avizul Sfinției Voastre numai pentru colectele care urmează să se organizeze în cuprinsul eparhiei respective.“

Cluj, la 15 Aprilie 1930.

Consiliul eparhial.

Aviz oficial.

Institutul de Editură Creștină al Sfintei Episcopii a Râmnicului Nouului Severin intenționează să retipărească „Patericul“.

Lucrarea aceasta, de-o frumusețe rară, nu se mai găsește decât cu foarte mare greutate.

Patericul, cuprinzând frumoase pilde și învățături de ale Cuvioșilor Părinți, cari au strălucit prin sfințenia vieții lor, este o lectură negrăit de frumoasă și plină de adâncă înțelepciune.

Și cu adevărat, această minunată lucrare este un raiu duhovnicesc, unde omul găsește desfătare, îndrumare și hrană sufletească, cum rar poate găsi altundeva.

Lucrarea aceasta va cuprinde circa 480 pagini, și va avea formatul 16 $\frac{1}{2}$ cm. pe 24 cm.

Se va tipări pe hârtie semi-velină, cu caractere mari și copertă frumoasă.

Costul va fi de 200 Lei.

Aceiași editură intenționează tipărirea *Pidalionului*.

Lucrarea aceasta, de o capitală importanță, nu se mai găsește decât cu foarte mare greutate, iar nevoia ei pentru Biserica, a arătat-o în cuvinte potrivite marele Mitropolit al Moldovei, Veniamin Costache, în cuvântul însoțitor al celei dintâi traduceri în românește, făcută de el.

Lucrarea aceasta va cuprinde circa 700 pagini și va avea formatul 16 $\frac{1}{2}$ cm. pe 24 cm. Se va tipări pe hârtie semivelină, cu caractere mari și copertă frumoasă. Costul va fi de 275 Lei.

Înainte de-a porni la imprimarea acestor cărți editura dorește să știe pe ce număr de amatori poate conta în desfacerea lor. E știut că lucrările cu caracter duhovnicesc se citesc rar și se desfac cu mare greutate.

Rugăm pe P. On. Protopopi, On. preoți și oficiile parohiale, să se înscrie la susnumita editură pentru procurarea acestor valoroase cărți.

Cei ce se vor abona și vor trimite costul înainte vor beneficia de o reducere la Pateric de 30 Lei, iar la Pidalion de 40 Lei la exemplar.

Consiliul eparhial.

CIRCULARĂ

către toate oficiile protopopești și parohiale din Eparhia Clujului.

În repețite rânduri am dat ordine-circulare Of. protopopești și parohiale pentru înființarea diferitelor societăți culturale și religioase ca „Reuniunea femeilor“, Societatea „Sf. Gheorghe“ a tinerimii și altele.

Deoarece nici până acum nu s’au înființat acestea societăți în toate parohiile, din nou ordonăm P. C. Protopopi și C. Preoți ca acolo, unde nu sunt încă, neîntârziat să se înființeze.

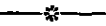
Statutele pentru reuniunile de femei s’au publicat în foaia noastră oficială „Renașterea“ Nr. 23/925.

Pentru organizarea tineretului, despre a cărei importanță am amintit în circularul nostru Nr. 6945/925, dăm următoarele statute, cari se folosesc în întreaga Mitropolie a Ardealului, cu îndrumarea ca după acest model să se organizeze tinerimea noastră din întreagă Eparhia.

Oficiile protopopești la finea anului vor raporta despre rezultate.

Statutele

cercului tinerimii adulte „Sfântul Gheorghe“.

CAP. I.

Numele și scopul Societății.

§ 1. În legătură cu „Casa culturală“ se înființează: Cercul Tinerimii adulte „Sfântul Gheorghe“ din comuna . . . . .

§ 2. Scopul societății este:
a se îngriji de dezvoltarea vieții religioase-culturale, sociale și cetățenești a membrilor săi.

CAP. II.

Mijloacele.

§ 3. Pentru atingerea scopului fixat slujesc aceste mijloace:

1. Cercetarea regulată a bisericii.
2. Mărturisirea și cuminecarea, cel puțin odată pe an, în sf. Paresimi.
3. Participarea celor apți la corurile bisericești.
4. Citirea sfintei Scripturi și a altor cărți religioase.
Fiecare membru va avea Noul Testament și cartea sa de rugăciuni.
5. Participarea la cursul de catehizare dela vecerniile din Dumineci și sărbători.
6. Participarea la conferențe religioase și culturale.
7. Prăznuirea sărbătorilor naționale și cultivarea datinelor bune în legătură cu serbătorile religioase și naționale.
8. Cinstirea memoriei eroilor naționali și îngrijirea mormintelor aceloră depe teritoriul comunei.
9. Păstrarea în bună regulă a cimiterului și îngrijirea plantațiilor din jurul bisericii.
10. Abonarea și citirea de gazete și cărți bune, de cuprins instructiv și educativ.
11. Aranjarea de șezători culturale cu declamări, cântări, teatru și joc.
12. Reglementarea jocului și petrecerilor tinerimii.
13. Combaterea luxului și alcoolismului, a jocurilor de noroc și a altor obiceiuri și năravuri rele.

14. Dezvoltarea simțului de cruțare și dedarea la economii.

15. Sprijinirea acțiunilor filantropice și de ajutorare creștinească.

16. Intovărașirea pentru îndeplinirea de lucrări în comun pe seama celor săraci și neajutorați.

17. Formarea unei echipe de pompieri sub conducerea unui comandant.

18. Obișnuirea tineretului cu călătoria și aranjarea excursiilor instructive în regiuni și localități istorice și cunoașterea bogățiilor țării.

19. Dedarea la anumite lucruri de mână; trezirea interesului pentru industria de casă, potrivit împrejurărilor ținutului și a trebuințelor vieții locale.

CAP. III.

Membrii Societății.

§ 4. Membrii Societății sunt: onorari, activi și ajutători. Ei trebuie să fie cetățeni ai țării și creștini.

§ 5. Membrii onorari se numesc de adunarea generală festiva la propunerea Sfatului, în semn de recunoștință, dintre acele persoane din localitate sau de ori unde din țară, cari și-au câștigat merite deosebite ca fii ai bisericii și buni români, precum și prin daruri mai însemnate făcute societății. Ei au dreptul să ia parte la adunările generale cu povețele și indemnurile lor folosite.

§ 6. Membrii activi sunt toți tinerii și fetele, dela etatea de 15—24 ani, respective până la căsătorie, cari își îndeplinesc datorințele către Societate și duc o viață exemplară.

§ 7. Membrii ajutători sunt ceice intră în Societate în anul întâi, după absolvirea cursului complimentar al școlii primare.

În acest timp de probă vor fi admiși la toate lucrările societății, fără să aibă drept la vot și la funcții.

După anul de probă, cu prilejul adunării generale festive, se promovează între membri regulați ai Societății, cu care ocazie fac înaintea preotului și a comitetului Societății următoarea mărturisire solemnă:

Eu N. N. declar că cunosc Statutele societății T. A., le aprob și-mi însușesc scopul societății, promițând sărbătorește că voiu ținea rânduielile ei și le voiu împlini cu tragere de inimă, indemnând și pe alți să le urmeze la fel.

Acestea declar și așa voi face, Amin!

§ 8. Toți membrii activi și ajutători plătesc o taxă anuală, stabilită de adunarea generală.

§ 9. Din taxele anuale și din veniturile Societății, dela petreceri, clăci, din colecte, donațiuni și ajutoare dela alte așezăminte să se susție o casă pentru întruniri, după puțință în legătură

cu „Casa culturală“. Intr'o sală împodobită cu steagul Cercului, cu icoane sfinte, cu chipurile MM. LL. și a bărbaților mari ai neamului și cu alte chipuri frumoase și instructive, se va aranja o bibliotecă cu cărți bune și se vor citi gazetele abonate. Vremea când sala stă deschisă, se va hotări de sfat, care va îngriji de curățenie, de luminat și încălzit.

În curtea casei culturale se va clădi un pavilion de joc, ori aiurea, în loc potrivit, dacă e un parc, în nici un caz însă în apropierea cârciumii.

§ 10. Societatea poate înființa orice fonduri cu scop de a-și realiza scopurile sale religioase, patriotice și sociale.

§ 11. Membrii tinereții adulte, când ajung vârsta de 24 ani, respective, când se căsătoresc, sunt obligați a intra la Casa Culturală, respective la: „Reuniunea femeilor ort.“, dar vor continua să dea tot sprijinul moral și material Societății, din care au făcut parte.

CAP. IV.

Conducerea, funcționarii.

§ 12. În fruntea cercului stă Sfatul, constând din:

1. Directorul, care e parohul locului. Din cauză de bătrânețe, sau renunțare de bună voință, poate ceda locul altui om cu carte, învățător etc. designat de comitetul parohial.

Directorul ia inițiativa și se îngrijește de partea religioasă și culturală din activitatea cercului. Are să raporteze în scris Comitetului parohial și autorității bisericesti (Consiliului eparhial) la sfârșitul fiecărui an despre mersul societății.

2. Un președinte, ales de adunarea generală pe doi ani, care poartă răspunderea desfășurării afacerilor administrative.

3. Un vicepreședinte, care înlocuiește pe președinte, și care să poarte evidența membrilor Cercului.

4. Un casier, care strânge taxele, amenzile și orice alte venituri ale Cercului.

5. Controlorul, care ține în evidență pe ceice absentează de la biserică, de la cursul de catehizare și celelalte întruniri culturale și oficiale obligatorii.

6. Un bibliotecar, care împarte și primește cărțile și ziarele Cercului și le ține în rândueală.

7. Un secretar, care ia procesele verbale ale ședințelor sfatului și ale adunării generale.

8. Doi membrii aleși de adunarea generală pe un period de 2 ani, pe lângă doi delegați ai comitetului parohial și un delegat al casei culturale din localitate.

§ 13. Sfatul se întrunește în fiecare lună: rezolvă toate chestiile în interesul bunului mers al Cercului.

Delegă în mod permanent sau cu rândul pe supraveghetorul tinereții, pe conducătorul (vâ-

tavul) jocului și al petrecerilor și orânduiește toate cele de lipsă pentru îndrumarea vieții sociale în sânul societății, execută hotărârile adunării generale.

§ 14. În sfat raportează fiecare funcționar despre îndeplinirea agendelor sale.

Față de funcționarii, cari nu-și îndeplinesc chemarea cu tot zelul, se iau măsuri.

CAP. V.

Adunarea generală.

§ 15. Adunarea generală e întrunirea tuturor membrilor Societății. Se convoacă de sfat cu opt zile înainte și se ține odată pe an, în Decembrie, sub conducerea directorului Societății, alegându-se în birou și doi delegați pe lângă secretarul societății.

Hotărârile se iau cu majoritatea de voturi a celor prezenți, cari trebuie să fie cel puțin $\frac{1}{3}$ din membrii Cercului.

Dacă la întâia convocare nu s'ar întruni numărul cerut, se convoacă a doua adunare, care se ține cu oricâți membri ar fi de față.

De adunarea generală se ține:

1. Aprobarea socotelilor de pe anul trecut și votarea bugetului pe anul următor.

2. Stabilirea taxelor anuale pentru membrii activi și ajutători.

3. Alegerea sfatului și a funcționarilor.

4. Aprobarea propunerilor sfatului privitoare la bunul mers al Cercului, rezolvirea apelatelor date împotriva deciziunilor sfatului în chestii disciplinare și pedepsirea abaterilor și dedărilor rele ce s'ar ivi.

5. Hotărâre asupra propunerilor, venite de la membri, spre a rezolvi agendele de control și de îndrumare, pentru alegerea funcționarilor, promovarea solemnă, a membrilor tineri, pentru stabilirea taxelor anuale, a diferitelor pedepse, precum și pentru rezolvirea chestiilor promovate de sfat.

§ 16. Adunările generale sunt de caracter administrativ sau sărbătoresc.

1. Cele administrative sunt electorale, pentru control, afaceri disciplinare, procurări materiale și se țin odată în an, în cursul lunii Decembrie.

2. În afară de adunarea generală administrativă, se ține, la ziua patronului Cercului, adunare generală festivă, cu participare la biserică și cu sezătoare culturală.

Patronul cercului e Sfântul Gheorghe.

În adunarea festivă se numesc membrii de onoare, se primesc membrii ajutători și se promovează ceice au trecut anul de probă.

Adunarea festivă se mai ține la ziua croilor, cu procesiune la mormântul vreunui erou, dacă se găsește în comună, sau la un loc comemorativ închinat eroilor, constător din plantații de pomi, arbori etc., precum și la alte ocazii festive.

CAP. VI.

Chestii disciplinare.

§ 17. Petrecerea în crâșmă, beția, furtul, purtarea necuviincioasă în public, constituie abateri, care se pedepsesc cu amendă și cu excludere temporală, sau pentru totdeauna din Societate.

§ 18. Măsura pedepselor disciplinare, o stabilește adunarea generală la propunerea Comitetului.

§ 19. Abaterile, pentru care se aplică pedeapsă constătoare din dojană înaintea Comitetului, amendă și la nevoie cu excluderea din Societate.

Accese abateri sunt:

a) Absențările nemotivate dela biserică și dela întrunirile Cercului.

b) Viața desordonată, gălăgioasă, întrebuințarea de cuvinte ofensatoare la adresa membrilor, înjurăturile, hula celor sfinte, ocările, minciună, purtarea necuviincioasă în biserică.

c) Neîmplinirea cu punctualitate a datoriilor de membru.

d) Chinuirea animalelor.

§ 20. Celce e pedepsit de 3 ori după olaltă pentru abateri, se exclude pe timp vremelnic.

§ 21. Escluderea temporală definitivă se va aduce la cunoștința Comitetului parohial, unde cel exclus poate să apeleze.

CAP. VII.

Dispoziții transitorii.

§ 22. Toate societățile existente pentru organizarea tinerimii adulte se vor acomoda după acest Statut.

§ 23. Cercul tinerimii adulte primește pe cei ieșiți din vârsta școlii primare și pregătește pe membrii săi pentru „casa culturală“, cu care împreună face parte din așezămintele sociale ale Bisericii ortodoxe, în cadrele Legii și statutului pentru organizarea bisericii ortodoxe române și stă sub controlul autorității bisericesti.

§ 24. Orice alte dispoziții relative la organizația și activitatea societății, potrivit împrejurărilor locale, se vor vota în adunarea generală a membrilor și se vor supune comitetului parohial spre aprobare, care simțind necesitatea va cere și incuviințarea Consiliului eparhial.

Hotărârile mai importante nu vor putea fi puse în aplicare înainte de a obține aprobarea Consiliului eparhial care are conducerea supremă, centrală a Cercului tinerimii din întreaga eparhia.

Cluj, la 15/III. 1930.

NICOLAE Episcop.

La Librăria Eparhială din Cluj se află și se pot comanda:

(Urmare).

B) Cărți bisericești	L E G A T E						
	broșate	simplicu	pânză	1/2 piele	piele	piele aurită luxos	catifea cu tablouri din metal argintat
Evangelhia (ediția Sf. Sinod)	400	550	700	820	1300	2000	4500
Evangelhia (ediția Sibiu)	400	550	650	700	1500	2600	5000
Apostolul (ediția Sf. Sinod)	500	650	680	770	850	1200	
Apostolul (ediția Sibiu)	—	300	450	600	850	1200	
Liturghier (ediția Sf. Sinod)	160	230	280	310	400		
Liturghier (ediția Sibiu)	250	400	450	500	600		
Molitvelnic (evhologiu) ed. Sf. Sinod	450	590	650	710	800		
Molitvelnic (evhologiu) ed. Sibiu (litere cirile)	100	200	—	—	—		
Octoiul mare (ediția Sf. Sinod)	500	650	680	770	850		
Octoiul mare (ediția Sibiu)	400	600	750	900	1300		
Mineiele (ediția Sf. Sinod)							
pe lunile Ianuarie, Martie, August, Septem-							
vrie și Octomvrie à	350	460	510	560	600		
pe lunile Februarie, Maiu și Iunie à	300	460	510	560	600		
pe luna Aprile	275	435	485	535	600		
pe luna Iulie	380	490	540	590	650		
pe lunile Noemvrie și Decemvrie à	400	510	560	610	700		
Mineiele I—XII (ediția Sibiu)	—	—	—	—	—		

Unele dintre cărți sunt compactate în atelierile noastre. — Comenzile să se adreseze la:

LIBRĂRIA EPARHIALĂ, Cluj (Piața Cuza Vodă Nr. 6).

(Va urma)

Tipografia Eparhiei Ort. Rom. Cluj.

e vorba de sufletul nostru, de devotamentul nostru, de iubirea noastră. Î-ți dăm, Doamne, de trei ori cinci minute la zi și o zi întreagă din săptămână, dar încolo lasă-ne în pace! — Cât de puțini sunt aceia, cari să se ridice cel puțin până la înălțimea morală a lui Zahau cel mic de statură și să ofere jumătate din avuțiile lor — intelectuale și materiale!

Iar Dumnezeu ne cere sufletul nostru întreg. Este amețitoare înălțimea abnegațiunii dusă până la aceasta extremitate a lăpădării de tot ce este drag inimei omenești. Totuși omul trebuie să urce aceasta înălțime, căci numai din aceasta înălțime amețitoare va putea să se coboare în împărăția lui Dumnezeu. Nu există altă poartă de intrare într'ânsa. „Cel ce își va pierde sufletul său pentru mine, îl va mântui“.

Iubirea de Dumnezeu înseamnă toată legea și prorocii și înseamnă mult mai mult decât atâta. Înseamnă întoarcerea noastră, renașterea noastră, bucuria noastră deplină. Căci a iubi pe Dumnezeu înseamnă a iubi binele, adevărul, frumosul, generozitatea, seninătatea, bucuria și prietinia; sentimente ce fac podoaba inimei noastre și valoarea cărora nu poate fi asemănată cu aceea a aurului și argintului. — A iubi pe Dumnezeu înseamnă a face existentă pe pământ împărăția Lui, spre care râvnesc popoarele cu atâta dor din cele mai îndepărtate timpuri istorice.

În ceia ce privește iubirea de aproapele, Isus Christos dă o măsură exactă a acestei iubiri: *ca însuși pe tine*.

Cât pentru iubirea față de Dumnezeu, Învățătorul nu ne dă nici o măsură omenească. Căci iubirea de Dumnezeu este cea mai deplină, cea mai ideală formă a iubirii față de noi înșine.

Vedeți nemărginita bunătate și iubire părintească a lui Dumnezeu? Toate legile ce le-a dat, toate sfaturile asupra cărora a stăruit privesc raportul dintre om și om; pentru el a cerut un singur lucru: să-l iubim. Acesta l'a cerut tot pentru folosul nostru; ca să avem un nestrămutat punct de mănecare în stabilirea rapoartelor noastre față de lume și față de aproapele nostru; un ideal nestrămutat spre a putea face comparația faptelor noastre.

Căci a iubi pe Dumnezeu înseamnă să iubim binele, adevărul și frumosul; și din aceste sentimente răsar toate fericirile.

Iubirea de Dumnezeu înseamnă plinierea legii. Amin.

Pr. Ion Goron.

Tragedia Golgotei.

Era în noaptea de Joi, înaintea sărbătorii Paștilor. Pâlcuri negre, cu felinare somnoroase despicând răcoarea liniștei de miez de noapte primăvăratecă ce se lăsase în strat greu peste Cetatea Sionului, înaintau în pas grăbit spre palatul marelui preot Caiafa, unde se făcea o mare judecată.

Una ca aceasta nu se mai pomenise, era atât de rară, încât nimeni nu trebuia să scape prilejul de a fi martor de împovărare pentru Acela care timp de trei ani de zile nu a făcut altceva rău decât le-a dat vedere orbilor lor, le-a dat putere slăbănogilor, le-a vindecat scursorile puroilor, ce curgeau din putrejunca trupurilor lor pline de păcătoșenia tuturor boalelor și le-a scos duhurile rele ce le aruncau copiii lor în foc și în apă.

Și iată acum recunoștința omenească, iată răutatea păcatului întrupată în sufletul neamului adunat să judece pe însuși Fiul lui Dumnezeu, care s'a întrupat luând făptură omenească spre a-l mântui.

Fariseii și bătrânii îmbrăcați în haină lungă de purpură galbenă și vioarie, cu capetele scump acoperite, stau așezați în semicerc. În mijlocul lor, într'un jilț mai ridicat, trona Caiafa marele preot. La dreapta și la stânga cei doi grefieri.

Isus stătea în fața lor, îmbrăcat cu haina albă, capul descoperit, plețele despărțite în două, lăsate în unde peste umeri și cu chipul blând luminat de sfințenia ochilor săi albaștri.

În jurul Lui paznici înarmați cu bice de curele, având mânecile hainelor sufocate, așteptau cu privirile încruntate să li se dea porunca.

Azi și cel mai mare făcător de rele și cel mai îngrozitor ucigaș, își are apărătorul și martorii ușurători, când este adus în

fața judecății. Isus nu avea numai învinuitori, numai martori împovărători, — nici un apărător.

Dintre cei „zece“ vindecați, unde sunt să aducă mărturii adevărate?!... abia unul s'a întors... și toți l-au părăsit.

Acuzațiile ce se ridică cu glas înțepător din mulțime, rămân neputincioase în fața osândeii ce ei o doreau. Haina sfâșiată de pe pieptul lui Caiafa, era sentința pronunțată.

— „Auziți defăimarea, ce nevoie mai avem de martori? Iată că acum ați auzit cu toții hula Lui. — S'a făcut pe sine Fiul lui Dumnezeu. — Ce credeți, este vinovat să fie pedepsit cu moartea?“ — Un murmur lugubru, plin de răutate, strecurat printre dinții mulțimii răspunse:

— „Moartea i se cuvine!“

Osânda rostită, batjocura josnică începe, vărsând pe fața lui blândă scuipatul și ballele rău mirositoare, drojdiile murdare ale sufletelor lor. Împroașcă disprețul peste cel ce-i mântuiește, turbă împotriva celui ce-i iartă.

Sinedriul putea rosti osânda, dar pentru executarea ei trebuia aprobarea autorității stăpânitoare, a guvernatorului roman.

În straja dimineții târându-L pe ulițele Ierusalimului convoiul nedurmiților se îndrepta spre palatul lui Pilat.

Isus înfățișat înaintea acestuia, întrebătorul începe ...dar nu se află vină întru dânsul și totuși ei cer eliberarea lui Varava iar pe Isus să-L răstignească. Ei voiau în mijlocul lor pe Varava care înspăimântase Ierusalimul cu fărădelegile faptelor sale. Pe acesta îl voiau ...pentru că asemenea lui erau și nu-și puteau păta negrul sufletului cu lumina faptelor bunătății. Faptele urâciunii la întunec se săvârșesc și ei nu voiau lumina mai mult în mijlocul lor spre a le vădi belșugul urâciunii faptelor.

Soarele par'că mai dogoritor ca altădată se ridicase mult pe bolta senină nepătată de nici un nor.

Ierusalimul întreg era în mare fierbere. Cei întârziați, dormind peste noapte, copiii și bătrânii zoreau din răspuțeri spre poarta cetății. Era prea rară priveliștea ca să o scape nevăzută.

Spintecând nourii de praf ridicați de copitele cailor și de ciucurii grei de aur

ce atârnau la mantiile arhierilor și bătrânilor poporului, convoiul înainta în pas de înmormântare spre poala Golgotei.

Purtând lemnul crucii împovărătoare pe dumnezeștile sale spate sângerânde de loviturile de bice ale slugilor și ostașilor, resemnat adăpa setea privirilor gloatei târătoare.

Fără cârtire și-a urcat crucea sa până ce slăbit de puterile omenești a căzut sub povara ei... dar nu mai era multă cale până la vârf și Simon Cirenianul a urcat până acolo povara durerii.

În mâinile cari numai au binecuvântat, în picioarele cari în vreme de zi și noapte au umblat numai în căile mângâierii se bat cuie.

Omule!... fă totul pentru aproapele tău, jertfește-te până la răstignire răsplata ta, nu o aștepta dela ei, ea vine din izvorul nesecatelor răsplătiri. Și ce lucru din această lume menită putrejunii este mai de preț decât Învierea care este trecerea la cele ce nu pier în veac, trecerea în viața și fericirea eternă unde vom vedea față către față pe Tatăl cel ceresc și unde vom petrece cu îngeri Săi.

Ce mărire și putere luminească și ce coroană împărătească, fie ea împodobită cu cele mai Prețioase pietre scumpe, poate să strălucească mai mult decât lumina învierii care a orbit vederea ostașilor ce păzeau pecețile mormântului?

Dar drumul spre această adevărată mărire este drumul Golgotei.

De atunci din an în an, din adâncul milioanei de piepturi se rostește desno-dământul acelei tragedii:

— „Hristos a înviat“ — „Adevărat că a înviat“.

Fl. Mureșanu.

O revenire la credința strămoșească.

Înregistrăm cu plăcere trecerea la ortodoxie, cu întreagă familia, a preotului Dr. V. Rebreanu, profesor de religie în Dej. După îndeplinirea formelor legale a înaintat P. Sf. Sale următoarea scrisoare plină de emoționantă mărturisire:

Preasfințite Domn Episcop!

Aveam demult și mă ardea dorința ca după unirea teritorială atât de dorită, să

sint și farmecul unirei sufletești în aceeaș credință strămoșască ortodoxă.

Motive de ordin extern m'au oprit în cale, motive de ordin intern m'au pornit iarăș. Însfârșit totuș am ajuns să văd realizarea și să exclam „aflat-am credința cea adevărată“ a neamului nostru românesc.

Pentru acest fapt mă simt îndatorat a mulțumi înainte de toate Preasfinției Voastre. Mulțumesc că la încrederea cu care eu m'am apropiat, ați binevoit a răspunde cu aceeaș încredere, încredințându-mi misiunea grea de profesor de religie.

Mulțumesc pentru cuvintele de încurajare, care mi-au dat și îmi vor da tăria să fiu neînfrânt și să pot convinge și pe alții, ca să urnească jos odată acest perete despărțitor de frați.

Mulțumesc pentru iubirea părintească ce-am găsit-o la Preasfinția Voastră, regretând că de ce nu am avut parte să o fi cunoscut mai demult, dar „toate câte a voit Domnul a făcut“.

Sărutândă-Vă dreapta, rămân al Preasfinției Voastre recunoscător fiu / Central
Dej, la 11 Apr. 1930.

Pr. Dr. Vasile Rebreanu,
prof. de religie.

CRONICA

— Sărbători fericite și'n viețuire deplin creștinească dorim tuturor cetitorilor și colaboratorilor noștri.

Clopotele catedralei... Deși falnicul lăcaș dumnezeesc din piața Cuza-Vodă nu este încă terminat, deși contururile delicate ale gingașului stil bizantin sunt împrejmuite încă de schele, noua catedrală ortodoxă a intrat de mult în conștiința românilor din Cluj, și poate și în cea a minorităților, ca o strălucită afirmare a vrierilor noastre specifice în această îndărătnică cetate a împilărilor de ieri. Entuziasmul creator al zidarilor înaintează greu, — înșiși apostolii au suferit mult până au încetățenit creștinismul în suflete, — dar la spatele lor veghează râvna mucenicească a Prea Sfințitului Nicolae, episcopul Feleacului, meșterul Manole al acestor vremuri de inerție și su-

ferință obștească și eu cred că rar s'a găsit un om mai înfrățit cu o idee decât Sf. Sa că ideea măreată a desăvârșirii acestui lăcaș de cucernică închinare. Împrejurarea aceasta, care ne fortifică convingerea, că nu peste mult altarul mărețului edificiu va implora binecuvântarea celui de sus peste izbânda recentă a neamului întreg. Până vom avea însă prilejul de a respira fumul de tămâie din noul lăcaș, ne mulțumim cu glasul duios și tremurat al clopotelor catedralei, 4 îngeri sprijiniți în văzduhuri cari ne trimit din când în când o nesfârșită mângâiere. La zile mari, la înmormântări de oameni iluștri și la prilejuri de bucurie obștească ele revarsă asupra orașului valuri de emoție românească, stropind zidurile lui cu duh nou. Mobilizează inimi, înalță prestigiul rasei și ne aduc aminte de raporturile necesare ale omului cu eternitatea. Clopoatele catedralei ne anticipează bogat strălucirea ei desăvârșită de mâine... („Patria“) (n. b.)

Decorarea Prea Sfințitului Episcop Nicolae Ivan. Înalta Regentă a binevoit a acorda Episcopului nostru Nicolae Ivan, — la împlinirea a zece ani de muncă de organizare a Eparhiei, ordinul „Coroana României“ în gradul de *mare cruce*.

Predică în biserica catedrală din Cluj. Miercuri în 23 Aprilie, (Sf. Gheorghe) va predica C. S. V. Bogdan, diacon; Duminică în 27 Apr. va predica C. S. Pr. A. Mușat; iar Duminică în 4 Maiu va predica C. S. Pr. I. Mitariu.

Sfințire de biserică. P. O. Protopop Romul Popa din Luduș, după străduințe de câțiva ani, vrednice de toată lauda, cu sprijinul devotat al epitropului Aug. Coman, al celorlalți epitropi și al întregului consiliu parohial, cu mijloace materiale adunate din donații și subvenții, i-a reușit să înalțe o frumoasă biserică chiar lângă casa protopopească. Această biserică va fi sfințită în ziua de Sf. Gheorghe 23 Aprilie c. de către P. S. Sa Episcopul Dr. Ioan Stroia, asistat din centru de către P. On. Dr. V. Sava, cons. eparhial, D. Antal, rev. eparhial și P. On. archidiacon Dr. I. Vască, decanul Academiei teologice. Va cânta corul studenților în teologie.

Numărul viitor al foii noastre va apărea cu data 4 Mai c.

Li-e rușine de legea lor? Foaia Diecezană din Caransebeș, publică sub acest titlu următoarea notiță: „De o bună vreme încoaci ți-e dat să vezi bărbați cu condițuța la subțioară, colectând bani pentru zidiri și reparări de biserici. Omul dă cât poate și colectorul pleacă în altă parte. Deunăzi însă mi s'a dat să constat un caz deosebit de interesant și semnificativ. Un credincios din Babiu (de prin județul Cluj) îmi cere obolul pentru biserica română de acolo. Il întreb de autorizație, îi caut hârțiile; între timp începe a se scuza, că actul Părintelui Episcop Ivan nu i-a sosit încă. „Păi — zic pe Dta nu Părintele Episcop Ivan te-a trimis; Dta ești român unit, ești cu Papa; ori ție rușine de legea Dtale, că te lapezi de ea“... Deci, ori îi era rușine de legea lui, ori specula în numele ei“. De fapt în nici o carte de colectă pentru bisericile unite nu este scris în chitanțe decât „biserica românească“ fără adausul de gr.-catolică, anume ca să inducă în eroare pe donatorii din vechiul regat, Bucovina și Basarabia, unde autorizația de colectare o dă arhiepiscopia rom. catolică din București.

Direcțiunea Internatului de băieți, ortodox român din Beiuș, face un călduros apel către toți Rectorii, foști prefecți de studii, foști elevi ai Internatului său și către toți iubitorii de jertfe, pentru neam și pentru lege, să-i vină într'ajutor, ca să mântuiască acest așezământ. Toți cei ce au beneficiat de părinteasca ocrotire a acestui internat sunt rugați să si dea obolul, pentru a-i putea face adaptările recerute. În cei 30 de ani dela înființare acest internat a adăpostit peste 2000 elevi, întreținând în fiecare an, gratuit ori semi-gratuit, 6—10 elevi, diligenți și cu purtări bune. Dând fiecare dintre foștii elevi, câte 1000 Lei, chiar și în rate lunare sau anule s'ar aduna suma de 2 milioane Lei. Donațiile se vor trimite la Direcțiunea internatului ortodox din Beiuș.

Vânzare de copii în Germania. Ziarele ne aduc știrea că în Germania Liga pentru protecția copilului s'a ridicat energic și dă alarma în contra proporțiilor luăte de vânzarea copiilor, mai ales în Silezia, din cauza sărăciei. Anunțurile apar în ziare,

cu o reclamă ca pentru produsele farmaceutice sau pentru alte mărfuri, și operațiile se fac curent. Un tată a trei copii a încercat să-i dea pe câte 1000 mărci aur. Altul caută să-și vândă fetița de 14 ani, ca să-și plătească datoriile. Un lucrător din Silezia de jos și-a vândut unul din cei nouă copii la licitație. Poliția intervine în asemenea ocazii, dar se lucrează și clandestin. Noi credem că această stare de lucruri e provenită din înstrăinarea oamenilor de credința în Dumnezeu, căci numai asta poate înrăi sufletul până într'atâta ca să-ți vinzi propriul copil.

CONSILIUL EPARHIAL ORT. ROM. DIN CLUJ

Nr. 3287—1930.

(11) 1—3

CONCURS

Pentru îndeplinirea unui *post de cântăreț al Catedralei Episcopiei ortodoxe rom. din Cluj*, se publică concurs cu termen de 40 de zile dela prima apariție în ziarul oficial „Renașterea“.

Cei-ce doresc să ocupe acest post, se vor prezenta într'o sărbătoare sau Duminică în biserica parohială din Cluj, pentru a-și arăta destoinicia în cântările bisericesti de strană, având după prezentare să se supună și la un examen din cântări și tipic, înaintea unei comisii instituite adhoc.

Petenții vor înainta cerere de concurs în termenul de mai sus la Consiliul eparhial, însoțite de atestate de botez, calificare și servicii pe până aci.

Retribuția împreună cu acest post este:

1. Cvartir în natură.
2. Salar dela stat 3167 Lei lunar.
3. Până la deschiderea serviciilor în catedrală, alesul va asista la serviciu pe parohii Clujului și va primi uzufructul alor 7 jugăre pământ și stolele obicinuite. După inaugurarea catedralei, cântărețul trece la catedrală.

4. Intrucât cel ales va fi apt pentru a face zilnic exerciții de cant în internatul teologic în timpul ce i-se va designa, i-se va putea asigura și viftul gratuit în internatul Academiei teologice.

Cluj, la 12 Aprilie 1930.

Consiliul eparhial.